

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Jana Dvořáka a soudců Aleše Korejtky a Jaroslava Vávry ve věci

žalobkyně: X

zastoupená Mgr. Vladimírem Holcem, advokátem
sídlem Jičínská 1346/6, 130 00 Praha 3

proti

žalovanému: **rektor Univerzity Pardubice**
sídlem Studentská 95, 532 10 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2023,
č.j. STAG/FES/2023/0000001766

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V předmětné věci je otázkou soudního přezkumu to, zda žalobkyně (státní příslušnice X) splnila podmínky přijetí ke studiu na vysoké škole, ve vztahu k jazykové způsobilosti studovat bakalářský program v českém jazyce. Soud rovněž zkoumá, zda podmínky přijetí

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

ke studiu stanovené konkrétní fakultou vysoké školy jsou stanoveny v souladu s principem rovnosti příležitostí.

I. Napadené rozhodnutí

2. Napadeným, shora označeným, rozhodnutím rektor Univerzity Pardubice jako odvolací orgán dle § 50 odst. 7 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (*zákon o vysokých školách*), zamítl dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“), odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí děkana Fakulty ekonomicko-správní Univerzity Pardubice (dále jen „*FES UPCE*“) č. j. STAG/FES/2023/0000001766, ze dne 3. 7. 2023 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“). Tímto rozhodnutím děkan FES UPCE na základě § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu a čl. 6 odst. 3 Statutu Univerzity Pardubice zastavil přijímací řízení žalobkyně jako uchazečky ke studiu bakalářského studijního programu Ekonomika a management, neboť uchazečka k žádosti vysoké školy nedoložila jazykovou způsobilost Certifikovanou zkouškou z češtiny pro cizince minimálně na úrovni B2 dle podmínek pro přijetí ke studiu pro akademický rok 2023/2024.

II. Obsah žaloby a replika k vyjádření žalovaného

3. Žalobkyně proti rozhodnutí rektora univerzity, jež znamenalo její nepřijetí ke studiu, podala soudu dne 20. 11. 2023 včasnou žalobu, ve které namítla, že již ke své žádosti v rámci přijímacího řízení předložila *Osvědčení o absolvování intenzivního kurzu jazyka českého* vydané Pražským vzdělávacím střediskem s právem státní jazykové zkoušky s.r.o., IČ 272 33 693, se sídlem V Pitkovičkách 11, 104 00 Praha (dále jen „*Pražské vzdělávací středisko*“). Uvedené Osvědčení dokládá zákonem kvalifikované posouzení znalostí českého jazyka v úrovni B2 a odpovídá dokladu o složení státní jazykové zkoušky. Pražské vzdělávací středisko je jazykovou školou dle zákona č. 561/2004 Sb., školský zákon a je rovněž zapsáno jako instituce oprávněná konat státní jazykovou zkoušku z jazyka českého.
4. V žalobě dále namítla, že FES UPCE tím, že neuznala předložené Osvědčení znalosti českého jazyka, postupovala diskriminačně v přijímacím řízení. Vysoká škola nemůže stanovit podmínky tak, že uzná certifikát státní jazykové zkoušky vydaný určitou institucí a současně neuzná certifikát státní jazykové zkoušky vydaný jinou institucí. Namítla zásah do práv garantovaných čl. 26 odst. 1 a čl. 33 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.
5. V doplnění žaloby, především v reakci na vyjádření žalovaného, uvedla, že žalobní námitku diskriminace mířila k tomu, že žalovaná vysoká škola zvýhodňuje uchazeče, kteří jsou klienty institucí poskytujících jazykové služby mimo zákonný rámec před uchazeči, kteří jsou klienti oprávněných poskytovatelů jazykového vzdělání na základě zákona. Rozebrala odlišnosti různých metodik jazykového přezkušování. V podstatném pak námitku diskriminace upřesnila tak, že žalobkyně byla diskriminována na základě jejího „*jiného postavení*“ ve smyslu závěru čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. *Jiné postavení* žalobkyně vysvětluje tak, že byla klientkou jedné konkrétní instituce, jejíž Osvědčení žalovaná vysoká škola neuznává, přitom však zvýhodňuje klienty jiných jazykových institucí.

III. Vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

6. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Popsal důvody, které ho vedly k zastavení přijímacího řízení ve věci žádosti žalobkyně. Zřejmým důvodem bylo nedoložení jazykové způsobilosti dle požadavků vysoké školy. Žalobkyní předložené Osvědčení není vysvědčením o státní jazykové zkoušce ve smyslu § 110 školského zákona. Odmítl zcela jakoukoli diskriminaci uchazečů o studium. Požadavky na prokázání jazykové způsobilosti jsou stejné pro všechny cizince, kteří jsou uchazeči o studium studijního programu v českém jazyce na Univerzitě Pardubice. Jazyková podmínka pro přijetí je přiměřená, legitimní a v souladu s § 49 odst. 1 zákona o vysokých školách.
7. V reakci na doplnění žaloby žalovaný uvedl, že stanovení podmínek přijímacího řízení spadá do samosprávné působnosti žalovaného. Žalobkyně měla více možností, jak jazykovou způsobilost doložit, mohla absolvovat test v jazykovém centru univerzity. Stanovené požadavky jazykové způsobilosti mají zajistit dostatečnou míru kvality prokázání jazykových znalostí tak, aby uchazeč o studium ovládal český jazyk na úrovni potřebné k úspěšnému zvládnutí studia. Tento požadavek je odlišný od toho, že obsah zkoušky je upraven zákonem.

IV. Jednání soudu

8. Žalobkyně při jednání soudu ústy svého zástupce setrvala na tom, že postup žalovaného byl diskriminační a podmínky přijetí ke studiu jsou nesprávně formulovány. Vysoká škola nemůže vyloučit uchazeče, jako byla žalobkyně. Tato prokázala potřebou jazykovou znalost.
9. Žalovaný odkázal na vyjádření k žalobě a jeho doplnění. Žalobkyně nesplnila podmínky stanovené na základě čl. 9 Statutu Univerzity. Odmítl to, že by byli znevýhodňováni uchazeči, kteří by byli klienty jedné vybrané instituce. Jazykovou zkoušku bylo lze doložit několika způsoby. Historická praxe komunikace se studenty vedla univerzitu k tomu, aby jazykové znalosti uchazečů – cizinců ověřovala důkladně a stanovila potřebné podmínky. Univerzita je veřejnou vysokou školou a nakládá veřejnými prostředky.

V. Posouzení věci soudem

10. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“).
11. Žaloba není důvodná.

V.a K přezkoumatelnosti rozhodnutí

12. Krajský soud úvodem připomíná, že napadené rozhodnutí a prvostupňové rozhodnutí tvoří pro účely soudního přezkumu jeden celek. Obsah obou rozhodnutí, především pak obsah jejich odůvodnění je třeba též vykládat v kontextu s dokumenty, na základě kterých byly vydány. Těmito soud míní, kromě zákonných podkladů, Statut Univerzity Pardubice a Podmínky pro přijetí ke studiu pro akademický rok 2023/2024 vydané FES UPCE. V daném kontextu a též vzhledem k obsahu odvolání žalobkyně má soud vydané rozhodnutí žalovaného za přezkoumatelné, neboť je z něho zřejmé, čeho se týká, co je jeho výstupem a na základě jakých skutečností a úvah žalovaný ke svému rozhodnutí došel. Napadené rozhodnutí je srozumitelné a přezkoumatelné, což soud zkoumá z úřední povinnosti.

V.b Stanové podmínky přijetí ke studiu cizinců a jejich naplnění žalobkyní

13. Námitku nesprávného vyhodnocení splnění jazykové způsobilosti ke studiu bakalářského studijního programu uvedla žalobkyně v žalobě jako první. Formulovala ji však poněkud neurčitě a skrze ni spíše polemizovala s obsahem podmínek pro přijetí ke studiu stanovených FES UPCE.
14. Stanovení podmínek přijetí ke studiu patří podle § 6 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách do samosprávné působnosti vysokých škol. Samosprávná působnost vysokých škol není zásadně omezena, naopak je zásadně omezena ingerence do této samosprávy ze strany státu (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 5. 2014, sp. zn. II. ÚS 3764/12). Vysoké školy mohou svoji samosprávnou působnost nicméně vykonávat pouze v mantinelech stanovených zákonem a v souladu s demokratickými principy. Pro posouzení věci je tedy podstatné předně to, jakým způsobem zákon o vysokých školách tuto problematiku upravuje.
15. Podle § 48 odst. 1 věty první zákona o vysokých školách *podmínkou přijetí ke studiu v bakalářském nebo v magisterském studijním programu je dosažení středního vzdělání s maturitní zkouškou.*
16. Podle § 49 odst. 1 zákona o vysokých školách věta před středníkem *vysoká škola nebo fakulta může stanovit další podmínky přijetí ke studiu týkající se určitých znalostí, schopností nebo nadání nebo prospěchu ze střední školy, popřípadě vyšší odborné školy nebo vysoké školy.*
17. Podle odst. 4 téhož ustanovení *se splnění podmínek stanovených podle odstavců 1 a 3 ověřuje, a to zpravidla přijímací zkouškou.*
18. Z citovaných ustanovení plyne, že základní podmínkou přijetí ke studiu v bakalářském nebo magisterském studijním programu na vysoké škole je dosažení středního vzdělání s maturitní zkouškou. Nad rámec této zákonné podmínky může vysoká škola ve své samosprávné působnosti stanovit další podmínky přijetí ke studiu týkající se určitých znalostí, schopností nebo nadání nebo prospěchu z předchozího studia.
19. Lze tedy konstatovat, že vysoké školy jsou oprávněny jako kritérium výběru uchazečů o studium stanovit výsledky testů, a to i organizovaných jiným, případně dokonce soukromým, subjektem. Takový postup již Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) připustil v rozsudku ze dne 8. 9. 2011, č. j. 7 As 79/2011–120: *„Je-li přijímací řízení založeno na hodnocení či testování prováděném externím subjektem, a nikoli vysokou školou, vztahuje se přezkum rektorem (a následně případně i soudní kontrola) i na zkušební otázky a úkoly zadávané v takových externích testovacích řízeních.“* Výsledek takového testování musí v souladu s citovaným rozsudkem podléhat přezkumu rektorem a podmínky jeho provádění musí být v souladu s principy rovnosti příležitostí a transparentnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006–63). K uvedené možnosti a úpravě dalších přijímacích kritérií pro přijetí se NSS přihlásil opakovaně např. v rozsudku ze dne 6. 4. 2017, č. j. 4 As 24/2017–37 (body 21 až 23). Rozsudky NSS, případně dalších správních soudů, jsou dostupné na www.nssoud.cz.
20. Statut Univerzity Pardubice registrovaný Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy podle § 36 odst. 2 zákona o vysokých školách, konkrétně čl. 9 odst. 1 písm. b) IV. úplného znění Statutu Univerzity Pardubice ze dne 20. prosince 2022, stanoví: *„Uchazeči o studium na univerzitě se státním občanstvím jiným než České republiky (dále jen „cizinci“) jsou přijímáni* Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

ke studiu v českém jazyce za podmínek shodných s ostatními uchazeči, pokud vyhověli podmínkám přijímacího řízení stanoveným pro ostatní uchazeče, včetně prokázání jazykové způsobilosti pro studium ve studijním programu v českém jazyce podle požadavků stanovených ve vnitřní normě příslušné fakulty.“

21. FES UPCE pak v Podmínkách pro přijetí ke studiu pro akademický rok 2023/2024 účinných od 1. 9. 2022 v článku 1.2 v odstavcích 8 a 9 stanovila:

- (8) *Uchazeči se stáním občanstvím jiným než České republiky nebo Slovenské republiky doloží jazykovou způsobilost Certifikovanou zkouškou z češtiny pro cizince (CCE, pořádá UJOP, Univerzita Karlova) minimálně na úrovni B2 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky, vykonanou v posledních 2 letech.*
- (9) *Certifikované zkoušky z češtiny pro cizince (CCE) jsou na úroveň postaveny:*
 - a) *vykonaná maturitní zkouška z českého jazyka,*
 - b) *úspěšně absolvované přezkoušení z českého jazyka minimálně na úrovni B2 na Jazykovém centru Univerzity Pardubice, které bude nabízeno v omezeném rozsahu a bude platné pouze pro aktuální přijímací řízení na Fakultu ekonomicko-správní,*
 - c) *úspěšně absolvovaná zkouška z českého jazyka minimálně na úrovni B2 v posledních 2 letech na instituci, která byla certifikována organizací ALTE (Association of Language Testers in Europe) a je plnoprávným členem této organizace,*
 - d) *úspěšně složená Státní jazyková zkouška základní (B2) z českého jazyka v posledních 2 letech a vykonaná na jazykové škole s právem státní jazykové zkoušky.*

22. V nyní souzeném případě s přihlédnutím k posuzované námitce žalobkyně se tak jedná o to, zda požadovaná jazyková způsobilost je upravena v souladu s principy rovnosti příležitostí a transparentnosti. Žalobkyně nenamítala nesprávné vyhodnocení znalostí, neboť sama uváděla, že dosáhla požadované znalosti českého jazyka v úrovni B2.

23. Konečně při jednání soudu výslovně z vyjádření žalobkyně vyplynulo, že v námitkách formálně nemířila k tomu, že předložila potvrzení (certifikát, osvědčení), které by výslovně svým textem a povahou naplnilo některý z požadavků uvedených pod body 8 a 9 Podmínek pro přijetí ke studiu pro akademický rok 2023/2024 (viz bod 21 odůvodnění shora). Sama žalobkyně k předloženému Osvědčení (viz bod 3 odůvodnění shora) výslovně netvrdila, že by se mělo jednat o potvrzení vydané institucí certifikovanou ALTE, nebo že by se mělo jednat o doklad (vysvědčení) o státní jazykové zkoušce základní (B2).

24. Soud přesto před nařízením soudního jednání, neboť si nebyl jist přesným směřováním námitky žalobkyně, ověřil dotazem na Pražské vzdělávací středisko charakter Osvědčení o jazykové způsobilosti vydaného žalobkyni dne 27. 4. 2023. Odpověď jazykové školy provedl a následně vyhodnotil jako důkaz při jednání soudu. Výsledkem tak bylo, že žalobkyní předložené Osvědčení není dokladem o státní zkoušce, vydavatel Osvědčení není členem sdružení ALTE.

25. Z uvedeného je zřejmé, že žalobkyně nesplnila podmínku jazykové znalosti českého jazyka tak, jak ji vyhodnotil orgán prvního stupně a poté i žalovaný, tj. nesplnila formálně podmínky uvedené v bodu 21 shora. Soud taktéž uvádí, že podmínky přijímacího řízení má za souladné s principy rovnosti příležitostí a transparentnosti. Podmínky přijetí jsou koncipovány a nastaveny v rámci samosprávné působnosti vysoké školy a ničím se

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

významně neodlišují od podmínek stanovených jinými vysokými školami v České republice.

26. Ostatně námitky žalobkyně posuzované v jejich celistvosti, především pak po proběhlém jednání soudu, bylo třeba více nazírat optikou námitky diskriminace (princip rovnosti příležitostí), což soud při posouzení učiní níže. Žalobkyně totiž při jednání soudu vyjasnila své námitky tak, že jimi směřuje k tomu, jak jsou jazykové podmínky přijetí ke studiu formulovány a aplikovány.

V.c K námitce diskriminace

27. Námitku diskriminace žalobkyně výslovně a konkrétně opřela o tvrzení, že žalovaná vysoká škola ji znevýhodnila v tom, že bezdůvodně zvýhodnila klienty jiných institucí poskytujících jazykovou zkoušku, kterou uznává ve stanovených podmínkách přijetí ke studiu, zatímco doložené osvědčení neuznala. Odkázala přitom na ustanovení čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod vyhlášené usnesením Předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb. jako součást ústavního pořádku České republiky (dále jen „Listina“). K tomu uvedla, že ve smyslu shora uvedeného ustanovení Listiny je tak diskriminována na základě tzv. jiného postavení.
28. Zcela na úvod vypořádání takto konkretizované námitky diskriminace soud uvádí, že z podstatné části se toto tvrzení žalobkyně mýjí se skutečností. Lze totiž jednoduše poukázat na to, že její tvrzení v obecně rovině neplatí. Podstata problému žalobkyně spočívá v tom, že nedoložila takový druh zkoušky, který fakulta vysoké školy výslovně a zřetelně vymezila ve svých podmínkách. Žalobkyně totiž sama neuvedla nic, co by jí bránilo v tom, aby v jí zvolené instituci – Pražském vzdělávacím středisku složila státní jazykovou zkoušku základní z českého jazyka, jak FES UPCE v podmínkách požaduje, resp. umožňuje. V odlišnosti od této možnosti absolvovala intenzivní kurs českého jazyka a složila závěrečnou zkoušku, která zřetelně podmínky formulované fakultou nenaplní. Soud přitom ponechává stranou, že žalobkyně měla dostatek dalších možností, jak jazykovou způsobilost prokázat, přičemž přijímací podmínky FES UPCE ji mohly být dopředu známy. Postup žalobkyně a vyznění žaloby se pak soudu spíše jeví tak, že žalobkyně byla s přijímacími podmínkami srozuměna, vědomě předložila Osvědčení o jiné než vyžadované zkoušce s tím, že následně nutně zvolila cestu soudní ochrany, jelikož jí mohlo být velice pravděpodobně zřejmé, že přijímací podmínky nenaplní. Toto vyhodnocení soudu však není na překážku soudnímu přezkumu.
29. Tvrzenou diskriminaci lze podřadit pod diskriminaci přímou, akcesorické povahy (k právu na vzdělání), je formulována odkazem na čl. 3 odst. 1 Listiny a tvrzené jiné postavení žalobkyně.
30. Článek 3 odst. 1 Listiny stanoví, že *základní práva a svobody se zaručují všem bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického či jiného smýšlení, národního nebo sociálního původu, příslušnosti k národnostní nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení.*
31. Článek 26 odst. 1 Listiny stanoví, že *každý má právo na svobodnou volbu povolání a přípravu k němu, jakož i právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost.*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

32. Článek 33 odst. 1 Listiny stanoví, že *každý má právo na vzdělání. Školní docházka je povinná po dobu, kterou stanoví zákon.*
33. Odstavec 2 téhož ustanovení potom uvádí, že *občané mají právo na bezplatné vzdělání v základních a středních školách, podle schopností občana a možností společnosti též na vysokých školách.*
34. K odkazu žalobkyně na ustanovení antidiskriminačního zákona soud dodává, že zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákon (*antidiskriminační zákon*), sice v ust. § 1 písm. i) zakotvuje právo na rovné zacházení a zákaz diskriminace ve věcech přístupu ke vzdělání a jeho poskytování, včetně odborné přípravy. Avšak již nepracuje s rozlišovacím kritériem tzv. jiného postavení (viz § 2 odst. 3 a § 3 odst. 1 antidiskriminačního zákona), jak formulovala ve svém tvrzení žalobkyně.
35. Soud dále uvádí, byť mimo rámec tvrzeného diskriminačního důvodu, že přijímací podmínky FES UPCE jsou ke všem cizincům vystaveny neutrálně a nevytváří mezi osobami, bez rodilé znalosti českého jazyka, zvláštní rozdíly. Podmínky dávají vícero dostatečně různých možností, jak jazykovou způsobilost doložit.
36. Je třeba připomenout, že samotný pojem diskriminace vychází z latinského slovesa *discriminare*, znamená tedy rozdělovat či rozlišovat. Přitom postup rozdělování a rozlišování je každodenní a základní myšlenkovou operací. V tomto soudním řízení pak soud vyhodnocuje, zda stanovené posouzení a rozlišení osob s různou úrovní znalostí českého jazyka je smysluplné, resp. objektivně odůvodnitelné legitimním cílem a zda prostředky k jeho dosažení jsou přiměřené a nezbytné.
37. Pokud by tedy soud, i přes závěr k pochybnosti o tvrzeném diskriminačním důvodu vyslovený v odstavci 28 odůvodnění shora, připustil, že žalobkyni se podařilo překlenout první kritérium diskriminace spočívající ve vyčlenění srovnatelného jednotlivce nebo skupiny, je namístě uvést, že naplněna nejsou ani další kritéria testu diskriminace.
38. Soud totiž není přesvědčen o tom, že tvrzený důvod vyčlenění je diskriminačním důvodem a současně je přesvědčen o tom, že jej lze podložit tím, že sleduje legitimní cíl. Současně nejde o opatření nepřiměřené. Vysoká škola může mít, resp. zcela jistě má, oprávněný zájem na tom, aby studenti programů vyučovaných v českém jazyce měli takové jazykové znalosti, aby již v počátku studia bylo zřejmé, že nevznikne jazyková bariéra v komunikaci mezi studentem a školou v širším slova smyslu. Tak to ostatně žalovaná uvedla ve svém vyjádření k žalobě a při jednání soudu. Je potom na vysoké škole, aby kritéria prokázání znalosti jazyka stanovila nediskriminačně a transparentně. Žalobkyně fakticky požadovala, aby za prokázání jazykové způsobilosti byla uznána více méně jakákoli zkouška v úrovni B2 společného evropského referenčního rámce pro jazyky s dodatkem, že instituce, která osvědčení vystavuje, je jazykovou školou dle českých právních předpisů.
39. S názorem žalobkyně soud nesouzní. Soud naopak souhlasí s žalovaným, v tom, že vysoká škola, zde konkrétně FES UPCE v podmínkách přijetí ke studiu, má oprávněný zájem na tom, aby se jednalo o prokázání znalosti jazyka v úrovni B2, přitom však současně v určité kvalifikované formě, která má dostatečný potenciál zaručit, např. určitou procedurou státní jazykové zkoušky a standardizací testování (viz čl. 1 přílohy k vyhlášce č. 33/2005 Sb., o jazykových školách s právem státní jazykové zkoušky a státních jazykových zkouškách), Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

aby znalost jazyka byla rozumně v určité míře garantována a testována standardizovaně. Konkrétně např. znalosti v rámci státní zkoušky posuzuje vícečlenná komise.

40. V tomto ohledu pak soud za přiměřený a oprávněný považuje požadavek na jistou garanci úrovně postupů testování a prokazování znalostí, na kterou se lze spoléhat. Samotné tvrzené dosažení úrovně B2 dle *Společného evropského referenčního rámce: učení, vyučování, hodnocení* je toliko kategorií pro úroveň znalosti cizího jazyka vymezenou určitými kritérii porozumění, mluvení a psaní jazykem. Avšak bez jisté garance úrovně a způsobu testování by se mohlo stát kritériem, které lze vyprázdnit. Soud nesouhlasí s tím, že mělo postačit, aby jakékoli osvědčení o úrovni znalosti českého jazyka B2 vystavila jazyková škola s právem jazykové zkoušky. Je totiž zřejmé, že od různých typů zkoušek vyžadovaných FES UPCE (státní zkouška, zkouška s certifikátem ALTE, certifikovaná zkouška pořádaná UJOP Univerzity Karlovy) lze očekávat jistou standardní úroveň, což v případě typového osvědčení předloženého žalobkyní není splněno.
41. Obdobně se k prokazování jazykových znalostí českého jazyka staví i sama Česká republika, a to např. v § 13 nařízení vlády o prokazování znalosti českého jazyka pro účely získání povolení k trvalému pobytu. Rovněž v případech žádostí o trvalý pobyt nepostačí doložení určité úrovně znalosti jazyka dle *Společného evropského referenčního rámce* bez toho, aby vyžadující subjekt rezignoval na jistý požadavek garance (poskytovatele) zkoušky.
42. Soud neprovedl důkaz zprávou Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 10. 3. 2023, která měla dokládat úspěšnost cizinců při skládání různých jazykových zkoušek. Předmětem soudního řízení a vypořádání námítky žalobkyně totiž nebylo srovnávání kvality různých jazykových zkoušek z českého jazyka, nýbrž to, zda kritéria FES UPCE stanovená v podmínkách pro přijetí jsou diskriminační či nikoli. Soud dospěl k tomu, že kritéria diskriminačně stanovená nejsou, sama žalobkyně měla více možností, jak jazykovou znalost doložit. Přitom vysoká škola je oprávněna kritéria sama stanovit. Nikterak není vyloučeno tvrzení žalobkyně, že může existovat lepší, kvalitnější a spolehlivější ověření znalosti českého jazyka, avšak jeho absence jako jedné z možností v přijímacích podmínkách neznamená naplnění podmínek pro diskriminační přístup.

VI. Závěr a náklady řízení

43. Soud tedy vzhledem k výše uvedenému uzavírá, že žalobní námítky nebyly důvodné, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I). Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. *a contrario*), úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II).

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 17. duben 2024

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu